

Noj ali **strus** je mej pticami to, kar je žirafa mej sesalci. Lahko rečemo, da je noj največja ptica na svetu. Živi po vsej Afriki, v Arabiji in Siriji. Majhno, golo in ploščato glavo s kratkim, topim kljunom ima na dolgem golem vratu nasajeno. Zaradi njegovih lepih in dragocenih peres ga lové in tudi gojé po mnogih krajih. Lové ga na konjih, Noj se hrani z različnim zrnjem, brstjem, ovočjem in listjem, požrè pa tudi večkrat kako neprebavno stvar, kakor črepinjo, žrebélj, steklo, železo, les, kamenje itd., kar njegovemu želodcu prav nič ne škodi. Če ga gledaš, kadar jé, rekel bi, da je najbolj požrešna ptica, a temu ni takó, ker je zadovoljen tudi z najslabejšo hrano; zato pa menda pije mnogo vode. — Noj bolje teče nego konj. Kadar ga lové na brzih konjih zaženó mu zanjko za vrat. Meso od mladih nojev je vrlo tečno in Afrikanci ga radi jedó. Samica iznese v vročem pesku kakih 12—15 jajec. Jajce je veliko kakor otročja glava, tehta do poldrugi kilogram in zaleže toliko, kolikor 24 kokošjih jajec.

Listje in cvetje.

Sóva prosi íglico.

(Narodna pesen ogerskih Hrvatov.)

Sóva prosi íglico,
Kaj če sóvi íglica?
Torbico bi šivala.
Kaj bo sóva s torbico?
Želod bi nabirala.
Kaj bo sóva z želodom?
Prašička bi pitala.
Kaj če sóvi prašiček?
Ona bi ga záklala.
Zakaj bi ga záklala?
Da bi salo rezala.
Zakaj bi ga rezala?
Kola bi si mázala.
Zakaj bi jih mázala?
Kamenje bi vózila.
Kaj bi sóva s kamenjem?
Cerkvico bi zidala.
Kaj če sóvi cerkvica?
K maši bode hódila.

J. B.

Kdor . . .

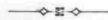
Kdor roditelje poslušá
Blažena njegova duša!
Kdor za greh se pokoráva
Čaka ga v nebesih sláva!

Prsti.

Stari palec kruha prosi,
Kažiprst ga v hišo nosi,
A sredinee, ta jezí se,
Da prstanec vse pojéda
In mezinee lačen gléda!

„Smilje“.

Demant.

a
a a a
a d d e e
e g i i i i
k k k k k l l m m
m m m n o o p
p r r s s š
š t v
v

Zamenjajte črke v tem demantu tako med seboj, da se bode čitalo v 9. vrstah 9 besed od leve proti desnej; a srednja, rekše 5. vrsta naj se číta tudi od zgoraj nizdolu po sredi posamičnih besed.

Besede naj značijo: 1. soglasnik; 2. ptico pevko; 3. mesto v Italiji; 4. stari narod; 5. slovenskega pisatelja; 6. slovensko mesto; 7. žival glodalko; 8. več hiš skupaj; 9. soglasnik.

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

Nove knjige in listi.

* Zgodovina farâ ljubljanske škofije. Spisal Janez Volčič, župnik. Peti zvezek. Zgodovina Šmarješke fare na Dolenjskem. V Novem mestu, 1887. Tiskal J. Krajec. 8° 129 str. — Zgodovino farâ ljubljanske škofije začel je objavljati g. A. Koblar že 1884. leta. Vse hvale vredno podvzetje! Danes imamo že peti zvezek v rokah s podobo pisatelja Janeza Volčiča, bivšega župnika Šmarješkega. Kdor je čital prve štiri zvezke, z veseljem bode vzprejel tudi peti zvezek, ki ina dokaj zanimivega v sebi. Cena knjigi je 60 kr., po pošti 65 kr. in se dobiva pri J. Krajeu v Novem mestu in v „Katoliškej bukvarni“ v Ljubljani. Le hitro po tej zanimivej knjigi, da pridemo tem preje do nadaljevanja tega prekoristnega podvzeta v našem domačem slovstvu.

* „Narodne biblioteke“, katero izdaje J. Krajec v Novem mestu, prišli so ravnokar trije snopiči v jednem zvezku na svetlo. To je 27., 28. in 29. snopič. Vsebina vseh treh snopičev je: „Grška mitologija“, po nemškej mitologiji Grkov in Latincev H. Viljema Stolla poslovenil Lavoslav Koprivšek, c. kr. profesor. — Take knjige, ki nas poučuje o grškem in rimskem bajeslovju, zelo smo pogrešali v slovenskem slovstvu in dobro bode došla vsem, ki bi se radi poučili o grškej mitologiji. — Knjižica, ki je okrasena z mnogimi podobami, velja samó 45 kr.

Molitveniki :

* Duša popolna, ali molitve, pogovori in zgledi za dušo hrepenečo popolnosti, ali dušna pomoč za pravične kristijane. Na svitlo dal Jan. Zupančič, nekdanji duh. pomočnik v Moravčah. Z dovoljenjem vis. čast. Ljubljanskega škofijstva. Drugi nespremenjeni natis. V Ljubljani, 1887. — Založila družba sv. Vincencija. — 16°, 583 strani. — Stoji v usnji vezana 1 gld. 25 kr.

* Molitev velik pripomoček k zveličanju. Spisal sv. Alfonz Marija Liguori. Slovenski izdal s pridejanimi molitvami pri dopoldanskim in popoldanskim službi božji dr. Anton Jare, prošt. V Ljubljani, 1888. Tisk „Katoliške tiskarne“. Založila „Katoliška bukvarna“. 16°, 174 str. — To prav lično vezano molitveno knjižico prav živo priporočamo slovenskemu občinstvu, ker jo bode izvestno vsakdo vesel, kdor jo kupi. — Cena 50 kr.

Rešitev demanta v 5. „Vrtčevem“ listu:

M
d a r
t o r b a
v r e t e n o
p š e n i č n i k
s l o v e n š č i n a
M a r t i n S l o m š e k
p o t r p l j e n j e
s l o n o k o s t
h r a m o v i
s u š e e
č e p
k

Prav so ga rešili: Viljem Ledenig in Rajko Stegnar, dijaka v Ljubljani. — Rudolf Andrejka, učenec v Ljubljani. — Neža Dobovišek, Amalija Kosér, Kat. Pisanec, Marijeva Šešerko in Marijeva Cmok, učenke 4. razreda v Šentjurji p. juž. žel. (Štir.)

Vabilo k naročbi.

Ker se s prihodnjim mesecem začne drugo polletje, zatorej uljudno prosimo vse naše dosedanje čast. gg. naročnike, katerim je s tem listom polletna naročnina potekla, da nam naročnino za II. polletje prej, ko mogoče pošljejo, da more „Vrtec“ tudi v prihodnje redno izhajati. Želimo tudi, da bi se še mnogo novih naročnikov nabralo, katerim še z vsemi letošnjimi listi lahko postrežemo. Čim več naročnikov, tem lepši bode tudi „Vrtec“.

Celoletna naročnina na „Vrtec“ je 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr.

Onim gg. naročnikom, ki nam za letos še niso naročnine poslali, primorani smo s prihodnjim mesecem list obustaviti, ako nam zaostale naročnine do konca tekočega meseca ne pošljejo.

Uredništvo „Vrtčevo“,

mestni trg št. 23 v Ljubljani.

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsacega meseca, in stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr. Napis: Uredništvo „Vrtčevo“, mestni trg, št. 23 v Ljubljani (Laibach).

Izdajatelj, založnik in urednik **Ivan Tomšič**. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.